

דבר חד"ש

אל תאמר: לא שמעתי

את נאומי הדמגוגיים של ראש הליכוד, אשר מנסה לגרור את ישראל להרפתקה אטומית, להעמקת האיבה, לבידוד גובר בעולם.

אל תאמר: לא ראיתי

כיצד בשטחים הכבושים יורים באוויר... הורגים ופוצעים תלמידים, מנשלים מהקרקע ומקיימים התנחלויות, נותנים לאנשי "גוש אמונים" להשתולל בחברון באין מפריע.

אל תאמר: לא ידעתי

שלהמשך הכיבוש ומדיניות הכוח והסיפוחים יש מחיר כבד: אינפלציה משתוללת, התעשרות בודדים וגידול מצוקתם של רבים, קיצוץ השירותים הציבוריים, צימצום הבסיס היצרני של המשק, ירידה מהארץ, הידרדרות מוסרית.

בבואך ב־30 ביוני לקלפי, זכור:
עדיין לא מאוחר.
אפשר לעצור אותם.
אפשר לחיות אחרת.
אפשר להגיע לשלום צודק ויציב.

רק לא הליכוד

המשך שיטתו הליכוד פירושה פאשיזם ומיל-חמה. הוא יהיה קיצוני, חמור ומסוכן עוד יותר משיטתו הליכוד עד כה.

בבואך לקלפי זכור, כי המערך ב-29 שנות שטונו סלך את הדרך לליכוד וכי גם היום אין מדיניותו מהווה אכזרנות מדינית לליכוד.

תן קולך לחד"ש, הפועלת ככא-ליאות לא-חיות כוחות השכום והדמוקרטיה, למרות הבדלים רעיוניים; שהציעה לשל"ה הסכם עודפים, כדי להציל מנדט גוסף מידי הליכוד (ולדאבוננו כא נענתה).

בבואך לקלפי תן קולך לחד"ש, לרשימה היהודית-הערבית היחידה, אשר דוחה את הסי-כמי קמפ-דיוויד המכוונים נגד השכום ונגד העם הפלשתינאי, ואשר מציעה תוכנית לפתרון, המקובלת על העמים הערביים השונים, על הנהגת אש"ף, על עמי העולם, על האו"ם.

תן קולך לחד"ש, שפעלה ופועלת למען האופציה הפלשתינאית על בסיס הכרה הדדית ודבקות בעקרונות: לנו מדינה עצמאית — לעם הפלשתינאי מדינה עצמאית.

הצבעה לחד"ש

זו הצבעה נטו מובטחת נגד הליכוד.

הצבע ר'

החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון — ח ד " ש

(המפלגה הקומוניסטית הישראלית; ארגון הפנתרים השחוריים; שמאל סוציאליסטי ישראלי (ש"י); הוועד היוזם הדרוזי; חזיתות מקומיות, חזית השמאל; ראשי מועצות מקומיות ערביות; חוגים ואישי ציבור — יהודים וערבים.)

תל-אביב, ת"ר 4885
יוני 1981

במדינה

(המשך מעמוד 49)

ייכנס לקרב עם המצרים. הפך אריק את הטור המשורייני של ה-חטיבה שלו לסיור-אליים.

המג"ד מרדכי ("מר") בראש הכוח עמדו אז

גור ואהרון דויד, מה ש-אירע אחר-כך היה טרגדיה. הטור שנשלח תוך הפרת פקודה, נלכד במלכודת המיתלה, נקרע לארבעה חלקים, והצליח רק בקושי רב, תוך אבידות כבדות, להיחלץ.

משה דיין הטיל על אריק את האחריות לכישלון ולקורבנות. אל דיין הצטרפו מפקדי הצנחנים ש-נטלו חלק בקרב. זמן קצר אחרי המילחמה החלה התארגנות חש-אית. שנועדה למטרה אחת: להביא להדחתו של אריק שרון. נעדרו כו פגישות סודיות ונחרשו מזימות.

הטילו אז על דויד, מי שהפך ברבות הימים בעצמו קצין צנחנים ראשי, להתייצב בפני אריק ולהודיע לו שקציני יחידתו הח-ליטו על הדחתו. דויד היה צריך

ישולשו לידי המוצא כלב-זאב ש-אבד.

בסוף המודעה פורסמו מספרי טלפון בתל-אביב שאליהם אפשר להתקשר. 224386, 281811, 295638.

היו שתמהו על המיליונר האל-מוני. "בסך הכל הרי זה כלב" והיו שנחלצו לעזרה וחרשו את העיר מצפון עד דרום. בכלבי גישוש, באופניים ובמכוניות, חברים ותיקים ואחרים נדרו בגנים הציבוריים ובכיכרות. מפנית הרחובות הירקון וגורדון, שם נעלם הכלב, ועד לשכונת-התיקוה, שמה רגליו נשארו לשם. הם חילקו קו כרוזים ועליהם תמונת הכלב, דאנינג, שאבד לבעליו, ארנון שוטלנד, עם שלושה מיספרי טלפונים לכל מי שיועד משהו. כלב בן 5, יפה וגבוה מן הרגיל, ה-צולע קלות, שחור עם בטן לבנה. האסון פקד את מי שפחת שוטלנד בשבת, ה-13 במאי: כלבו של ארנון ירד לחוף-הים האהוב עליו, כדרכו מימים-ימימה — אך לא חזר, כדרכו מימים-ימימה. "מי שנטל אותו, בוודאי לקח אותו ב-כוח", אמרו כולם. פקחים שרדפו אחריו העירו בחלקיקי עדויות ש-

דאנינג

אנחנו מיספחה שכולה. איבדנו ילד!

הכלב נראה בורה כשרצו אחריו. "הוא היה קשור אליו כאב ל-בנו", סיפר הוטרינר, שהעיד על אופיו יוצא-הדופן של דאנינג. בן ה-5. "היה זה הכלב היחיד ש-כאשר בא עם בעליו קפץ והתייצב לבדו על שולחן הטיפולים — עד כדי כך הגיעו יחסיהם האמונים בינו לבין בעליו. ארנון היה האדם היחיד שטילפן מהו"ל בכל יום כדי לדעת מה שלום הכלב."

"איבדתי ילד", מילמל ארנון, עורר-דין במיקצועו. שעבודתו עמדה מלכת מרגע שדאנינג נעלם וחבריו הקיפו אותו במישמרות פן ישלח יד בנפשו. חברתו של ארנון הפסידה ממישקלה ארבעה קילו-גרם בתוך שבוע, והוריו שקעו בדיכאון.

"המר מכל", אמר ארנון. "זה שאיני יודע מה קרה לו. אולי מת? אילו ידעתי זאת בוודאות, הייתי אומר: סוף פסוק. אך ב-חלומי בלילות אני רואה אותו קשור אי-שם על איזה כבל, ואינו מבין מה קרה לו. היכן אני ש-אבוא לערוזו?"

5000 שקל אינם יותר מדי.

"חסר לי קול ליקוק המים ש-היה מרגיע אותי, אחרי יום-עבו-דה מעצבן. חסרה לי נשימת אפו על צווארי, כשאני נוהג במכונית. חסר לי קישקושי הנזב היוצא ב-מחול כשאני נכנס הביתה. אנחנו מיספחה שכולה. איבדנו ילד!

"ניסינו כל דרך לחפשו. החל מהמודעות בעיתונים שבהם פירס-מו את מיספרי הטלפון, ועד הצ-עת הפרס. פגיתי אפילו לאיבי-נתן כדי שישדר את תיאור הכלב, אולם הוא סירב. בטענה שהוא פוחד מהטרדות בטלפון."

מדי

ר שעה המש בבוקר טייל שמואל מלך ברחוב הגיבעה בסביון כמינהגו מדי בוקר. אך זה היה בוקר שונה.

סיפר מלך: "פתאום התנפלו עלי ארבעה כלבים בנביחות נור-אות. הם התחילו לנשוך אותי מכל צד. נופפתי לעברם במקל שלי, והם הגיחו לי. הכלבים רצו חזרה, ונכנסו לחצר של בית סמוך, הנמ-צא בבנייה. פתאום, אחרי רגע, הם יצאו בריצה ותקפו אותי שוב. נפלתי על הכביש.

"כלב אחד תקע את שיניו ב-נעל הספורט שלי וגרר אותי ל-מרחק כמה מטרים. הם עמדו מס-ביבי ולא עזבו אותי. הם נעצו בי את שיניהם ונגסו בכל גופי. לא יכולתי לזוז, ובקושי הצלחתי לצעוק לעזרה. אחד הכלבים בא אלי מאחור, ורצה לתפוס אותי ב-עורף. רק בעזרת המקל הצלחתי להתחמק ממנו.

"בעיקבות הצעקות יצאו מה-בתים שתי נשים וגבר אחד, אך הם לא יכלו לעזור לי. הם פחדו להתקרב. אבל הצעקות של האנ-שים הבריחו את הכלבים, ואחר-כך לקחו אותי באמבולנס. היו שם שלושה כלבי דוברמן שאני מכיר, שהם תמיד בחצר שם, ועוד כלב זאב שמשוטט בסביבה. המקל ש-היה לי לא היה להילכה. תמיד כשאני מטייל בבוקר, כבר תשע-עשרה שנים אני עושה זאת. אני לוקח מקל נגד הכלבים שמשר-טטים."

והי גירסתו של שמואל מלך, פנסינגר בן 74, תושב סביון. אך לדברי בעל הכלבים, הד"ר ריצ'רד קורנהויזר, אין זו הגרסה הרא-שונה של מלך. לדבריו, חל בגיר-סה זו שינוי חשוב לעומת הגרסה הראשונה, שאותה סיפר לבעל ה-כלבים אחרי המיקרה — שינוי באשר לזהות הכלבים התוקפים.

מספר הד"ר ריצ'רד קורנהויזר, רופא-פסיכיאטר: "ביום הרביעי שעבר הלכתי לישון מאוחר מאוד, בשלוש ורבע אחרי הצות. כעבור שעתיים התעוררתי בבהלה. שמע-תי צעקות. ראיתי שאשתי אינה בחדר. התלבשתי במהירות ויצא-תי החוצה, כדי לברר מה פשר הצעקות. במרחק של כשלושים מטרים משער הבית שלי ראיתי כלבים מתגודדים ונובחים סביב אדם ששכב בצד הכביש. רצתי

ארבעה כלבים

לעצור במהירות רבה. אך עד ש-הגעתי לכלבים כבר ברחו.

"מצאתי את האיש שוכב שותתי-דם. אשתי ובני הזוג ירדני, שכני-עמדו רחוק משם. הם סיפרו ש-לא עשו שום דבר במשך רבע שעה. שאלתי אותם למה לא הז-עיקו אותי, והם אמרו שהטלפון שלהם מנותק. אבל מאוחר יותר באותו בוקר צילצלתי אליהם וה-טלפון עבד. השכן אמר שראה ש-שניים מהכלבים התוקפים היו שלי, והשניים האחרים היו זרים. ביקשתי שיתן לי זאת בכתב, ו-לפתע התפרצה שכנה נוספת ש-הגיעה למקום. שגם לה יש שני כלבים, שאחד מהם הוא כלב זאב, וניסתה למנוע זאת ממנו. אך מר ירדני חתם לי שרק שניים מהכלבים שתקפו היו שלי.

"בינתיים הזמינה אשתי אמבול-נס, והוא הגיע. נסעתי עם מר מלך לבית-החולים תל-השומר, שבו עבדתי פעם בתור רופא, ודאגתי שיקבל את הטיפול הטוב ביותר. למחרת באתי לבקר אותו, וכאשר שאלתי אותו מה קרה, הוא סיפר לי שתקפו אותו שני דוברמנים,